

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΙΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΣ

Ἐν τῷ ὅγδῳ τὰ περὶ τῆς Εὐρώπης, Μακεδονίας τὰ λειπόμενα, καὶ Ἑλλάδα πᾶσαν ἐν ᾧ καὶ ἐγχρονίζει διὰ τὸ πολύγυνον τῆς χώρας, διαχριθῶν καὶ εὐχρινὴ ποιῶν τὰ ἀδιαχρίτως καὶ ἀδιορίσως ὑπὸ τῶν ποιητῶν τε καὶ ἴσορικῶν πέρε τῶν ταύτη πόλεων εἰρημένα· καὶ μάλιστα ἐν τῷ Καταλόγῳ τε καὶ ἄλλοις πολλαχοῦ τῆς ποιήσεως.

ΚΕΦ. Α.

§. I.

Ἐπεὶ δὲ ἐπιόντες ἀπὸ τῶν τῆς Εὐρώπης ἐσπερίων μερῶν, 332. δοσα τῇ θαλάττῃ περιέχεται τῇ ἐντὸς καὶ τῇ ἔκτὸς, ταέ τε βάρ-
βαρα ἔθνη περιωδεύσαμεν πάντα ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ Τανάϊδος,
καὶ τῆς Ἑλλάδος οὐ πολὺ μέρος τῆς Μακεδονίας, ἀποδώσωμεν
νυνὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἑλλαδικῆς γεωγραφίας. Ἀπέρ Όμηρος μὲν
πρῶτος, ἔπειτα καὶ ἄλλοι πλείους, ἐπραγματεύσαστο· οἱ μὲν
ἴδιᾳ Λιμένᾳ, ἡ Περίπλους, ἡ Περιόδους γῆς, ἡ τι τοιοῦτον
ἄλλο ἐπιγράψαντες, ἐν οἷς καὶ τὰ Ἑλλαδικὰ περιέχεται· οἱ δὲ ἐν
τῇ κοινῇ τῆς ἴσορίας γραφῇ χωρίς ἀποδεῖξαντες τὴν τῶν ἡπεί-
ρων τοπογραφίαν, καθάπερ Ἐφορός τε ἐποίησε καὶ Πολύβιος·

552. ἄλλοι δὲ εἰς τὸν φυσικὸν τόπον καὶ τὸν μαθηματικὸν προσέλαβον τινα καὶ τῶν τοιούτων, καθάπερ Ποσειδώνιός τε καὶ Ἰππαρχος. Τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων εὐδιαιτητά ἐστι· τὰ δὲ Ὁμήρου σκέψεως δεῖται χριτοῦντος ποιητικῶς τε λέγοντος, καὶ οὐ τὰ νῦν, ἀλλὰ τὰ ἀρχαῖα, ὡν δὲ χρόνος ἡμαύρωκε τὰ πολλά. Ως δὲ οὖν δυνατὸν ἐγχειροτέον, ἀρξαμένοις ἀφ' ὧνπερ ἀπελίπομεν. Εἴτε λεύτα δὲ ἡμῖν ὁ λόγος ἀπὸ μὲν τῆς ἑσπέρας καὶ τῶν ἀρκτῶν, εἰς τὰ Ηπειρωτικὰ ἔθνη καὶ τὰ τῶν Ἰλλυριῶν ἀπὸ δὲ τῆς ἦω, εἰς τὰ τῶν Μακεδόνων μέχρι Βυζαντίου. Μετὰ μὲν οὖν τοὺς Ηπειρώτας καὶ τοὺς Ἰλλυριοὺς, τῶν Ἑλλήνων Ἀκαρυανές εἰσι, καὶ Αἰτωλοί, καὶ Λοκροί οἱ Ὀξεῖλαι· πρὸς δὲ τούτοις Φωκεῖς τε καὶ Βοιωτοί· τούτοις δὲ ἀγτίπορθμός ἐστιν ἡ Πελοπόννησος, ἀπολαμβάνουσα μεταξὺ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, καὶ σχηματί-
553. ζουσά τε τοῦτον, καὶ σχηματιζομένη ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ Μακεδονίαν, Θετταλοί μέχρι Μαλιέων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἔκτος ισθμοῦ καὶ αὐτῶν τῶν ἐντός.

§. 2.

Ιδίᾳ μὲν οὖν πολὺδὲ ἔθνη γεγένηται· τὰ δὲ ἀνωτάτῳ τοσαῦτα, ὅσας καὶ διαλέκτους παρειλήφαμεν τὰς Ἕλληνίδας. Τούτων δὲ αὐτῶν τεττάρων οὐσῶν, τὴν μὲν Ἰάδα τῇ παλαιῷ Ἀτθίδῃ τὴν αὐτὴν φαμέν· καὶ γὰρ Ἰωνες ἐκαλοῦντο οἱ τότε Ἀττικοί, καὶ ἐκεῖθέν εἰσιν οἱ τὴν Ἀσίαν ἐποικίσαντες Ἰωνες, καὶ χρησάμενοι τῇ νῦν λεγομένῃ γλώττῃ Ἰάδι· τὴν δὲ Δωρίδα τῇ Αἰολίδῃ πάντες γὰρ οἱ ἔκτος ισθμοῦ, πλὴν Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων, καὶ τῶν περὶ τὸν Παριασσὸν Δωριέων, καὶ νῦν ἔτι Αἰολεῖς καλοῦνται καὶ τοὺς Δωριέας δὲ ὄλιγους ὄντας, καὶ τραχυτάτην οἰκοῦντας χώραν, εἰκός ἐστι τῷ ὀνεπιμίκτῳ παρατρέψαι τὴν γλώτταν καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη πρὸς τὸ μὴ ὄμογενες, ὄμογενεis πρότερον ὄντας. Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις

συνέβη, λεπτόγεων τε καὶ τραχεῖαν οἰκοῦντας χώραν, ἀπορθῆ- 333.
 τους μὲν εἶναι, καὶ αὐτόχθονας νομισθῆναι διὰ τοῦτο, φησὶν ὁ
 Θουκυδίδης, κατέχοντας τὴν αὐτὴν ἄξι, μηδενὸς ἐξελαύνοντος
 αὐτοὺς, μηδὲ ἐπιθυμοῦντος ἔχειν τὴν ἐκείνων· τοῦτο τοίνυν
 αὐτὸ καὶ τοῦ ἑτερογλώττου καὶ τοῦ ἑτεροεθνοῦς αἴτιον, ὡς
 εἰκὸς, ὑπῆρξε, καίπερ ὄλιγοις οὖσιν. Οὗτω δὲ τοῦ Αἰολικοῦ
 πλήθους ἐπικρατοῦντος ἐν τοῖς ἕκτος ισθμοῦ, καὶ οἱ ἐντὸς
 Αἰολεῖς πρότερον ήσαν, εἰτ' ἐμίχθησαν, Ιώνων μὲν ἐκ τῆς Ατ-
 τικῆς τὸν Αἰγαίου κατασχόντων, τῶν δὲ Ἡρακλειδῶν τοὺς Δω-
 ριέας καταγγάγοντων, ὑφ' ὧν τὰ τε Μέγαρα ὠκίσθη, καὶ πολ-
 λαῖς τῶν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ πόλεων. Οἱ μὲν οὖν Ιώνες ἐξέπε-
 σουν πάλιν ταχέως ὑπὸ Αχαιῶν Αἰολικοῦ ἔθνους ἐλείφθη δὲ ἐν
 τῇ Πελοποννήσῳ τὰ δύο ἔθνη, τό τε Αἰολικὸν, καὶ τὸ Δω-
 ρικόν. Όσοι μὲν οὖν ἦττον τοῖς Δωριεῦσιν ἐπεπλέκοντο, καθάπερ
 συνέβη τοῖς τε Αρκάσι καὶ τοῖς Ἡλείοις, τοῖς μὲν δρεινοῖς
 τελέως οὖσι, καὶ οὐκ ἐμπεπτωκόσιν εἰς τὸν κλῆρον, τοῖς δὲ
 ἱεροῖς νομισθεῖσι τοῦ Όλυμπίου Διός, καὶ καθ' αὐτοὺς εἰ-
 ρήνην ἄγουσι πολὺν χρόνον, ἄλλως τε καὶ τοῦ Αἰολικοῦ γέ-
 νους οὖσι, καὶ δεδεγμένοις τὴν Όξυλον συγκατελθοῦσαν σρατιὰν
 περὶ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον, οὗτοι Αἰολιστὶ διελέχθησαν·
 οἱ δὲ ἄλλοι μικτῇ ταῖς ἔχρησαντο ἐξ ἀμφοῖν, οἱ μὲν μᾶλλον, οἱ
 δὲ ἦττον αἰολίζοντες· σχεδὸν δέ τι καὶ νῦν κατὰ πόλεις, ἄλλοι
 ἄλλως διαλέγονται, δοκοῦσι δὲ δωρίζειν ἀπαντες διὰ τὴν συμ-
 βάσαν ἐπικράτειαν. Τοσαῦτα μὲν οὖν τὰ τῶν Ελλήνων ἔθνη, 334.
 καὶ οὕτως, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, ἀφωρισμένα. Λέγωμεν δὴ ιδίᾳ
 διναλαβόντες, ὃν χρὴ τρόπου, τῇ τάξει περὶ αὐτῶν.

§ 3.

Ἐφόρος μὲν οὖν ἀρχὴν εἶναι τῆς Ἑλλάδος τὴν Ἀκαρναίαν
 φησὶν ἀπὸ τῶν ἐσπερίων μερῶν· ταύτην γάρ συνάπτειν πρώτην

554. τοῖς Ἡπειρωτικοῖς ἐνησιγ. Ἀλλ' ὅσπερ οὗτος, τῇ παραλίᾳ χρώμενος μέτρῳ, ἐντεῦθεν ποιεῖται τὸν ἀρχὴν, ἡγεμονικόν τι τὸν Ναύλατταν κρίνων πρὸς τὰς τοπογραφίας, ἐπεὶ ἄλλως γ' ἐνεχώρει καὶ τὸν αὐτὴν τὸν Μακεδόνων καὶ Θετταλῶν γῆν τὸν ἀρχὴν ἀποφαίνεται τῆς Ἑλλάδος· εὗτοι καὶ ἡμῖν προσήκει, ἀκολουθοῦσι τῇ φύσει τῶν τόπων, σύμβολον ποιεῖσθαι τὸν Ναύλατταν. Αὗτη δὲ ἐκ τοῦ Σπελλικοῦ πελάγους προπεσσοῦσα, τῇ μὲν ἀναχεῖται πρὸς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, τῇ δὲ ἀποτελεῖ χερρόνησον μεγάλην τὸν Πελοπόννησον, ἵσθιμῷ σενῷ κλειομένην. Εἴς δὲ ταῦτα δύο μέγιστα συστήματα τῆς Ἑλλάδος, τό τε ἐντὸς ἵσθιμοῦ, καὶ τὸ ἔκτος *πυλῶν* μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ· τοῦτο δὲ ἐξὶ τὸ Θετταλικόν· εἴς δὲ μεῖζον καὶ ἐπιφανέστερον τὸ ἐντὸς ἵσθιμοῦ σχεδὸν δέ τι καὶ ἀκρόπολίς ἐγίνεται ἡ Πελοπόννησος συμπάσης τῆς Ἑλλάδος. Χωρὶς γάρ τῆς λαμπρότητος καὶ δυνάμεως τῶν ἐνοικησάντων ἐνινῶν, αὐτὴ ἡ τῶν τόπων θέσις ὑπογράφει τὴν ἡγεμονίαν ταύτην, κόλποις τε καὶ ἄκραις πολλαῖς, καὶ ταῖς σημειωδεῖσταις χερρόνησοις μεγάλαις, διαπεποικιλμένη, [ῶν] ἐκ διαδοχῆς ἐτέρα τὴν ἐτέρουν ἔχει. Εἴς δὲ πρώτη μὲν τῶν χερρόνησῶν ἡ Πελοπόννησος, ἵσθιμῷ κλειομένη τετταράκοντα σαδίων. Δευτέρα δὲ ἡ καὶ ταύτην περιέχουσα· ἡς ἵσθιμός εἶναι ὁ ἐκ Παγῶν τῶν Μεγαρικῶν, εἰς Νίσυρον τὸ Μεγαρέων ἐπίνειον, ὑπερβολῇ σαδίων ἑκατὸν εἴκοσι· ἀπὸ Ναύλαττης ἐπὶ Ναύλατταν. Τρίτη δὲ ἡ καὶ ταύτην περιέχουσα, ἡς ἵσθιμός ἐπὸ μυχοῦ τοῦ Κριτσαίου κόλπου μέχρι Θερμοπυλῶν· ἡ δὲ ἐπινοούμένη εὐθεῖα γραμμὴ, ὃσου πεντακοσίων ὅκτὼ σαδίων, τὴν μὲν Βοιωτίαν ἀπασσαν ἐντὸς ἀπολαμβάνουσα, τὴν δὲ Φωκίδα τέμνουσα λοξὴν καὶ τοὺς Ἐπικυνημίδίους· τετάρτη δὲ ἡ ἐπὸ τοῦ Αμβρακικοῦ κόλπου, διὰ τῆς Οίτης καὶ τῆς Τραχινίας εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλπον καθήκοντα· ἔχουσα τὸν ἵσθιμὸν καὶ τὰς Θερμοπύλας, ὃσου ὑπακοσίων ὄντα σαδίων.

Πλειόνων δ' ἡ γιγάντιον ὄλλος ἐσίν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κόλπου τοῦ 334. Ἀμβρακικοῦ διὰ Θετταλῶν καὶ Μακεδόνων, εἰς τὸν Θερμαϊκὸν διήκον μυχόν. Τούτην τὴν τάξιν οὐ φαύλην ἡ τῶν χειρόνησων διαιδοχή· δεῖθ' ἀπὸ τῆς ἐλαχίστης ἀρξασθαι, *καὶ τὸν ὡς ἐπιφανεστάτην.

Κ Ε Φ. Β.

§. 1.

Ἐστι τοῦντος ἡ Πελοπόννησος ἔοικυῖα φύλλῳ πλατάνου τὸ 335. σχῆμα, τὸ σχεδόν τι κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος, δσον χιλίων καὶ τετρακοσίων σταδίων· τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τὴν ἔω; τοῦτο δ' ἐσὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Χελωνάτα δι' Όλυμπίας καὶ τῆς Μεγαλοπολίτιδος ἐπὶ τὸν ισθμόν· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ νότου πρὸς τὴν ἀριτενού, ὃ ἐσὶ τὸ ἀπὸ Μαλεῶν δι' Αρκαδίας εἰς Αἴγιον. Ή δὲ περίμετρος, μὴ κατακολπίζοντι, τετρακισχιλίων σταδίων, ὡς Πολύβιός. Αρτεμίδωρος δὲ καὶ τετρακοσίους προσθησι· κατακολπίζοντι δὲ πλείους τῶν ἑξακοσίων ἐπὶ τοῖς πεντακισχιλίοις. Οὐδὲ ισθμὸς (1) εἴρηται, ὅτι τετταράκοντα σταδίων ἐσίν.

§. 2.

Ἔχουσι δὲ τῆς χειρόνησου ταύτης τὸ μὲν ἐσπέριον μέρος Ἦλεῖοι καὶ Μεσσήνιοι, κλυζόμενοι τῷ Σικελικῷ πελάγει προσλαμβάνουσι δὲ καὶ τῆς ἑκατέρωθεν παραλίας, ἡ μὲν Ἦλεία πρὸς ἀριτενού ἐπιστρέφουσα, καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου μέχρις ἀκροίς Άραξου, καθ' ἣν ἀντίπορωμός ἐσιν ἡ τε Άκαρναία καὶ αἱ προκείμενοι νῆσοι, Ζάκυνθος καὶ Κεφαλληνία καὶ Ίωσίκη, καὶ [αἱ] Ἐχινάδες, ὣν ἐσὶ καὶ τὸ Δουλέχιον· τῆς

(1) Τὰ μεταξὺ τοῦ, ισθμὸς, καὶ, εἴρηται, ἐν ταῖς ἐκδόσεσse φερόμενα ταῦτα, «κατὰ τὸν διόλκον, δι' οὐ τὰ πορθμεῖα ὑπερυγωλκοῦσιν» ἀπὸ τῆς ἑτέρας εἰς τὴν ἑτέραν θάλασσαν», ἀπεγχώρισα τοῦ κειμένου, ὡς μὴ γυναικῶν τοῦ Στράβωνος ῥήματα, πρὸς δὲ, καὶ ὡς ἐν πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων παραχλεψυμένα.

70 . ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

535. δὲ Μεσσηνίας τὸ πλέον, ἀνεῳγμένου πρὸς νότου, καὶ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος, μέχρι τῶν καλουμένων Θυρίδων πλησίου Ταίνιρου. Εἶται δὲ μετὰ τὴν Ἡλείαν εἰς τὸ τῶν Αχαιῶν ἔθνος πρὸς ἄρχτους βλέπον, καὶ τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παρατεῖνος· τελευτᾷ δ' εἰς τὴν Σικουώνιαν. Εντεῦθεν δὲ Σικουών καὶ Κόρινθος ἐκδέχεται μέχρι τοῦ ισθμοῦ. Μετὰ δὲ τὴν Μεσσηνίαν ἡ Λασιωνικὴ καὶ ἡ Ἀργεία, μέχρι τοῦ ισθμοῦ καὶ αὐτή.

§. 3.

Κόλποι δ' εἰσὶν ἐνταῦθα δύο, τε Μεσσηνιακὸς, καὶ ὁ Λασιωνικὸς, καὶ τρίτος ὁ Ἀργολικὸς· τέταρτος δ' ὁ Ερμιονικὸς, καὶ ὁ Σαρωνικὸς· οἱ δὲ Σαλαμινικὸν καλοῦσιν· ὡν. τοὺς μὲν ἡ Λιβυκὴ, τοὺς δὲ ἡ Κρητικὴ θαλάττα πληροῖ, καὶ τὸ Μυρτῶν πέλαγος· τινὲς δὲ καὶ τὸν Σαρωνικὸν πόρου πέλαγος δύομάζουσιν. Μέση δὲ εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, πᾶσι ἐπικειμένη, καὶ γειτνιῶσα τοῖς ὄλλοις ἔθνεσιν. Οἱ δὲ Κορινθιακὸς κόλπος ἄρχεται μὲν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Εὔηνου (τινὲς δὲ φασιν Ἀχελώου τοῦ ὄριζοντος Ἀναρνάνας καὶ Αἰτωλοὺς) καὶ Ἀράξου. Ενταῦθα γάρ πρῶτον ἀξιόλογον συναγωγὴν λαμβάνουσι πρὸς ὄλληλας αἱ ἐκατέρωθεν ἀκταί· προϊοῦσαι δὲ πλέον, τελέως συμπίπτουσι κατὰ τὸ Ρίον καὶ Ἀντίρριον, ὅσου δὴ πέντε σαδίων ὀπολείπουσαι πορθμόν. Εἴτε δὲ τὸ μὲν Ρίον τῶν Αχαιῶν ἀλιτευτὸς ἄκρα, δρεπανοειδῆ τινα ἐπισροφὴν εἰς τὸ ἐντὸς ἔχουσα, καὶ δὴ καὶ καλεῖται Δρέπανον· κεῖται δὲ μεταξὺ Πατρῶν καὶ Αἰγίου,

536. Ποσειδῶνος ἱερὸν ἔχουσα. Τὸ δὲ Ἀντίρριον ἐν μεδορίοις τῆς Αἰτωλίας καὶ τῆς Λακρίδος ἰδρυται· καλοῦσι δὲ Μολύκριον Ρίον. Εἶτα ἐντεῦθεν διίσταται πάλιν ἡ παραλία μετρίως ἐκατέρωθεν· προϊοῦσα δὲ εἰς τὸν Κρισσαῖον κόλπον, ἐνταῦθα τελευτᾷ, κλεισμένη τοῖς προσεσπερίοις τῆς Βοιωτίας καὶ τῆς Μεγαρικῆς τέφρασιν. Εἶχε δὲ τὴν περίμετρον ὁ Κορινθιακὸς κόλπος, ἀπὸ

μὲν τοῦ Εὐηνού μέχρι τοῦ Ἀράξου σαδίων δισχιλίων διακό- 336.
σίων τριάκοντα· εἰ δ' ἀπὸ τοῦ Ἀχελώου, πλεονάζοις ὃν που
έκατὸν σαδίοις. Ἀπὸ δὲ Ἀχελώου ἐπὶ τὸν Εὔηνον Ἀκαρυῶνές
εἰσιν· εἶν' ἔξῆς ἐπὶ τὸ Ἀντιόριον, Αἴτωλοί τὸ δὲ λοιπὸν μέχρι
ἰσθμοῦ Λοκρῶν ἔστι καὶ Φωκέων, καὶ Βοιωτῶν, καὶ τῆς Με-
γαρίδος, σαδίοις χιλίοις ἔκατὸν εἴκοσι, δύοιν δέοντες. Ή δὲ ἀπὸ
τοῦ Ἀντιόριον μέχρι ισθμοῦ Θαλαστρα Ἀλκυονίς καλεῖται, μέρος
οὗσα τοῦ Κρισσαίου κόλπου, διέχουσα ἀπὸ τοῦ ισθμοῦ μέχρι τοῦ
Ἀράξου, σαδίους τριάκοντα ἐπὶ τοῖς χιλίοις. Ως μὲν οὖν τύπῳ
εἰπεῖν, τοιαύτη τις καὶ τοσαύτη ἡ τῆς Πελοποννήσου θέσις ἔστι
καὶ τῆς αντιπόρθμου γῆς μέχρι τοῦ μυχοῦ· τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ
μεταξὺ ἀμφοῖν κόλπος. Μετὰ δὲ ταῦτα τὰ καθ' ἐκαῖσα ἐροῦμεν,
τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Ἡλείας ποιησάμενοι.

Κ Ε Φ. Γ.

§. 1.

Νῦν μὲν δὴ πᾶσαν Ἡλείαν ὄνομάζουσι, τὴν μεταξὺ Ἀχαιῶν
τε καὶ Μεσσηνίων παραλίαν, ἀνέχουσαν εἰς τὴν μεσογαίαν τὴν
πρὸς Ἀρκαδία τῇ κατὰ Φολόην, καὶ Ἀζάνας, καὶ Παρράσιους.
Τὸ δὲ παλαιὸν εἰς πλείους δύνασείας διηρητό· εἰτ' εἰς δύο,
τὴν τε τῶν Ἐπειῶν, καὶ τὴν ὑπὸ Νέσορι τῷ Νηλέως· καθάπερ
καὶ Ὄμηρος εἴρηκε, τὴν μὲν τῶν Ἐπειῶν ὄνομάζων Ἡλιν·

Η εἰς Ἡλιδας δῖαν, ὅθι πρατέουσιν Ἐπειοί·
τὴν δ' ὑπὸ τῷ Νέσορι Πύλου, δι' ἣς τὸν Ἀλφειὸν ρέειν φησιν,
Ἀλφειοῦ, ὃςτ' εὐρὺν ρέει Πυλίων διὰ γαιῶν.

Πύλου μὲν οὖν καὶ πολιν οἶδεν ὁ Ποιητής·

Οἱ δὲ Πύλου, Νηλέος ἐνκτίμενον πτολίεθρον,
Ἴξον.